

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης
Ὁμιλία πρὸς τοὺς Γυμνασιόπαιδες στὴν Πνύκα
(8 Ὀκτωβρίου 1838)

Παιδιά μου!

"...Ὅταν ἀποφασίσαμε νὰ κάμωμε τὴν Ἐπανάσταση, δὲν ἐσυλλογισθήκαμε οὔτε πόσοι εἴμεθα, οὔτε πὼς δὲν ἔχομε ἄρματα, οὔτε ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἐβαστοῦσαν τὰ κάστρα καὶ τὰς πόλεις, ἀλλὰ ὡς μία βροχὴ ἔπεσε εἰς ὅλους μας ἡ ἐπιθυμία τῆς ἐλευθερίας μας, καὶ ὅλοι, καὶ ὁ κλῆρος μας καὶ οἱ προεστοὶ καὶ οἱ καπεταναῖοι καὶ οἱ πεπαιδευμένοι καὶ οἱ ἔμποροι, μικροὶ καὶ μεγάλοι, ὅλοι ἐσυμφωνήσαμε εἰς αὐτὸ τὸ σκοπὸ καὶ ἐκάμαμε τὴν Ἐπανάσταση..

Εἰς τὸν πρῶτο χρόνο τῆς Ἐπαναστάσεως εἴχαμε μεγάλη ὁμόνοια καὶ ὅλοι ἐτρέχαμε σύμφωνοι. Ὁ ἓνας ἐπῆγεν εἰς τὸν πόλεμο, ὁ ἀδελφός του ἔφερνε ξύλα, ἡ γυναῖκα του ἐζύμωνε, τὸ παιδί του ἐκουβαλοῦσε ψωμί καὶ μπαρουτόβολα εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ ἐὰν αὐτὴ ἡ ὁμόνοια ἐβαστοῦσε ἀκόμη δυὸ χρόνους, ἠθέλαμε κυριεύσει καὶ τὴν Θεσσαλία καὶ τὴν Μακεδονία, καὶ ἴσως ἐφθάναμε καὶ ἔως τὴν Κωνσταντινούπολη. ... Ἀλλὰ δὲν ἐβάσταξεν. Ἦλθαν μερικοὶ καὶ ἠθέλησαν νὰ γένουν μπαρμπέρηδες εἰς τοῦ κασίδη τὸ κεφάλι....

Πρέπει νὰ φυλάξετε τὴν πίστη σας καὶ νὰ τὴν στερεώσετε, διότι, ὅταν ἐπιάσαμε τὰ ἄρματα, εἶπαμε πρῶτα ὑπὲρ πίστεως καὶ ἔπειτα ὑπὲρ πατρίδος...

Νὰ μὴν ἔχετε πολυτέλεια, νὰ μὴν πηγαίνετε εἰς τοὺς καφενέδες καὶ τὰ μπιλιάρδα. Νὰ δοθεῖτε εἰς τὰς σπουδὰς σας καὶ καλύτερα νὰ κοπιάσετε ὀλίγον, δύο καὶ τρεῖς χρόνους καὶ νὰ ζήσετε ἐλεύθεροι εἰς τὸ ἐπίλοιπο τῆς ζωῆς σας, παρὰ νὰ περάσετε τέσσαρους - πέντε χρόνους τῆ νεότητά σας, καὶ νὰ μείνετε ἀγράμματοι. Νὰ σκλαβωθεῖτε εἰς τὰ γράμματά σας. Νὰ ἀκούετε τὰς συμβουλὰς τῶν διδασκάλων καὶ γεροντοτέρων, καὶ κατὰ τὴν παροιμία, «μύρια ἤξευρε καὶ χίλια μάθαινε». Ἡ προκοπὴ σας καὶ ἡ μάθησή σας νὰ μὴν γίνη σκεπάρνι μόνον διὰ τὸ ἄτομό σας, ἀλλὰ νὰ κοιτάζη τὸ καλὸ τῆς κοινότητος, καὶ μέσα εἰς τὸ καλὸ αὐτὸ εὐρίσκεται καὶ τὸ δικό σας...

Εἰς ἐσᾶς μένει νὰ ἰσάσετε καὶ νὰ στολίσετε τὸν τόπο, ὅπου ἡμεῖς ἐλευθερώσαμε· καί, διὰ νὰ γίνη τοῦτο, πρέπει νὰ ἔχετε ὡς θεμέλια τῆς πολιτείας τὴν ὁμόνοια, τὴν θρησκεία, τὴν καλλιέργεια τοῦ θρόνου καὶ τὴν φρόνιμον ἐλευθερία...."

ΜΟΥΣΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

25η Μαρτίου 1821

Αμφιθέατρο Μουσικού Σχολείου Θεσσαλονίκης

24 Μαρτίου 2016, 9:30 π.μ.

Άκρα του τάφου σιωπή
(Γιάννης Μαρκόπουλος-Διονύσιος Σολωμός)

Τη Υπερμάχω
(Κοντάκιον)

Λόγος για την επέτειο της 25ης Μαρτίου από την φιλόλογο του
Μουσικού Σχολείου κ. Αντωνίου Παναγιώτα.

Σήμερα της Σωτηρίας...
(Απολυτίκιον της εορτής)

Ως πότε παλληκάρια
(Ρήγας Φεραίος-Χρήστος Λεοντής)

Ο Αθανάσιος Διάκος
(Δημήτρης Ιατρόπουλος - Νίκος Μαμαγκάκης)

Απόσπασμα από τον αγγλικό τύπο για τις σχέσεις Ελλήνων και
Τούρκων, διαβάζει η μαθήτρια της Β' Λυκείου Καραματσούκη
Μαρία.

Μπήκαν στην πόλη οι οχτροί
(Γιάννης Μαρκόπουλος-Γιώργος Σκούρτης)

Εθνικός Ύμνος

Συμμετέχουν οι μαθητές του συνόλου της
"Έντεχνης Ελληνικής Μουσικής"

Διδασκαλία: Δημήτρης Πρατσινάκης -Αντώνης Κωνσταντινίδης

Τεχνική υποστήριξη: Κώστας Ζαφειρίου- Δημήτρης Τζοβανάκης

Η διακήρυξη της Ά Εθνοσυνέλευσης

Εν Επιδαύρω την 15ην Ιανουαρίου. Α΄ της Ανεξαρτησίας. 1822".

*"Απόγονοι του σοφού και φιλανθρώπου Έθνους των Ελλήνων, σύγχρονοι των
νυν πεφωτισμένων και ευνομούμενων λαών της Ευρώπης και θεαταί των
καλών, τα οποία ούτοι υπό την αδιάρρηκτον των νόμων αιγίδα
απολαμβάνουσιν, ήτο αδύνατον πλέον να υποφέρωμεν μέχρις αναληθσίας και
ενηθείας την σκληράν του Οθωμανικού Κράτους μάστιγα, ήτις ήδη τέσσαρας
περιπου αιώνας...*

*Ο κατά των Τούρκων πόλεμος ημών, μακράν του να στηρίζεται εις αρχάς
τινάς δημαγωγικάς και στασιώδεις ή ιδιωφελείς μέρους τινός του σύμπαντος
Ελληνικού Έθνους σκοπούς, είναι πόλεμος εθνικός, πόλεμος ιερός, πόλεμος
του οποίου η μόνη αιτία είναι η ανάκτησις των δικαίων της προσωπικής ημών
ελευθερίας, της ιδιοκτησίας και της τιμής, τα οποία ενώ την σήμεραν όλοι οι
ευνομούμενοι και γειτονικοί λαοί της Ευρώπης τα χαίρουσιν, από ημάς μόνον
η σκληρά και απαραδειγμάτιστος των Οθωμανών τυραννία επροσπάθησεν με
βίαν να αφαιρέσει και εντός του στήθους ημών να τα πνίξη ...*

*...και θέλοντες να εξομοιωθώμεν με τους λοιπούς συναδέλφους μας,
Ευρωπαίους Χριστιανούς, εκινήσαμεν τον πόλεμον κατά των Τούρκων, ...
αποφασίσαντες ή να επιτύχωμεν τον σκοπόν μας και να διοικηθώμεν με
νόμους δικαίους, ή να χαθώμεν εξ ολοκλήρου, κρίνοντες ανάξιον να ζώμεν
πλέον ημείς οι απόγονοι του περικλεούς εκείνου Έθνους των Ελλήνων υπό
δουλείαν τοιαύτην, ιδία μάλλον των αλόγων ζώων, παρά των λογικών όντων.*

